

Dominica infra Octavam Nativitatis S. Ioannis Baptistæ.

Semiduplex.

Ad Matutinum.

D Omine, lábi-a me-a apé-ri-es. **R.** Et os me-um annunti-ábit laudem tu-am.

Invitatorium.

Cantor; Psalmus 94; H273 & H447

V
R Egem præcursó-ris Dó- mi- num, * vení- te a- do-ré- mus. **A.** Regem. **V.** Vení-te, exsul-
témus Dómino, iubi-lémus De-o, sa-lu-tá-ri nostro: præ-occupémus fá-ci-em e-ius in confessi-ó-ne, et in psalmis
iubi- lémus e- i. **A.** Regem. **V.** Quóni-am De-us magnus Dóminus, et Rex magnus super omnes de-os:
quóni-am non repéllet Dóminus plebem su-am: qui-a in manu e-ius sunt omnes fi-nes terræ, et alti-túdi-nes
mónti-um ip-se cónspi- cit. * Vení- te. **V.** Quóni-am ipsí-us est ma-re, et ipse fe-cit illud, et á-ri-dam
funda-vé-runt manus e-ius: VENÍ-TE, ADORÉMUS, ET PROCI-DÁMUS ANTE DE-UM: plo-rémus co-ram Dómino, qui fe-cit nos,

qui-a ipse est Dóminus, De-us noster; nos autem pópu-lus e-ius, et o-ves pás-cu-æ e- ius. *A.* Regem. *V.*

Hódi-e, si vo-cem e-ius audi-é-ri-tis, no-lí-te obdu-rá-re corda vestra, si-cut in exa-cerba-ti-óne secúndum di-em
tenta-ti-ónis in de-sérto: ubi tenta-vé-runt me patres vestri, proba-vé-runt et vi-dé-runt ó- pe-ra me- a. *

Vení- te. *V.* Quadra-gínta annis pró-ximus fu-i gene-ra-ti-óni hu-ic, et di-xi: Semper hi errant corde;
ipsi ve-ro non cogno-vé-runt vi-as me-as: quibus iu-rá-vi in i-ra me-a: Si intro-íbunt in ré-qui-em me- am. *A.*

Regem. *V.* Gló-ri-a Patri, et Fí-li-o, et Spi-rí-tu-i Sancto. Sic-ut e-rat in princí-pi-o, et nunc, et semper, et in sǎcu-la
sǎcu- ló-rum. A- men. * Vení- te. *A.* Regem præcursó-ris Dó- mi- num, * vení- te a- do-ré- mus.

Hymnus.

II

U

T que-ant la-xis re-soná-re fibris Mi-ra gestó-rum fámu-li tu-ó-rum, Sol-ve pollú-ti lá-bi-i re-á-tum,

Sancte Io-ánnes. Núnti-us cæ-lo véni-ens O-lýmpo, Te patri magnum fo-re nasci-tú-rum, No-men, et vi-tæ

sé-ri-em ge-réndæ Órdi-ne pro-mit. Ille promíssi dúbi-us supérni Pérdi-dit promptæ módu-los loqué-læ;

Sed re-formás-ti géni-tus per-éemptæ Órgana vo-cis. Ventrís obstrúso pó-si-tus cubí-li Sénse-ras re-gem

thá-lamo ma-néntem: Hinc pa-rens na-ti mé-ri-tis u-térque Ábdi-ta pandit. Gló-ri-a Patri, geni-táque Pro-li,

Et ti-bi compar utri-úsque semper, Spí-ri-tus alme, De-us unus, omnis Témpo-re sæ-cli. A-men.

In I. Nocturno

Psalmus 1.

Ier. 1, 5; H274

VIII G

P

Rí-usquam te formá-rem in ú-te-ro no-vi te: et ántequam progrede-ré- ris sancti-fí-cá- vi te.

Ps. 1

Be-á-tus vir, qui non áb-i-it in consí-li-o impi-ó- - rum, † et in vi-a pecca-tó-rum non ste- - tit, *

et in cáthedra pesti-lénti-æ non se- - dit:

Sed in lege Dómini volúntas eius, * et in lege eius meditábitur die ac nocte.

Et erit tamquam lignum, quod plantátum est secus decúrsus aquárum, * quod fructum suum dabit in témpore suo:

Et fólium eius non défluet: * et ómnia quæcúmque fáciat, prosperabúntur.

Non sic ímpii, non sic: * sed tamquam pulvis, quem próiicit ventus a fácie terræ.

Ideo non resúrgent ípii in iudício: * neque peccatóres in concílio iustórum.

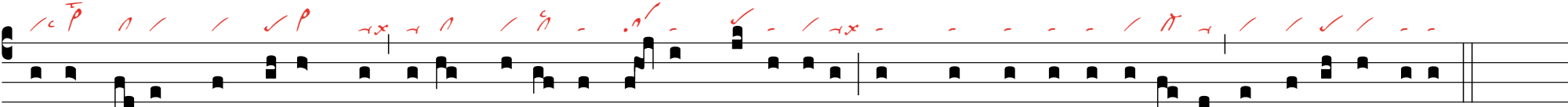
Quóniam novit Dóminus viam iustórum: * et iter impiórum períbit.

Glória Patri et Fílio, * et Spirítui Sancto.

Sicut erat in princípio, et nunc et semper, * et in sácula sæculórum. Amen. A.

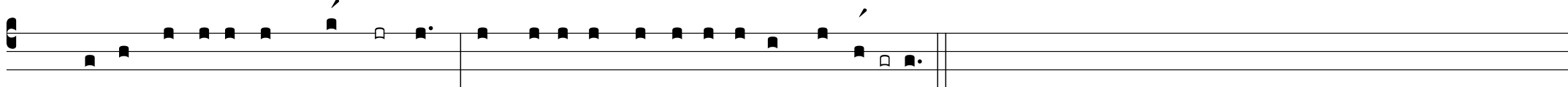
VIII G

A

D ómni- a quæ mittam te, di-cit Dómi-nus, i- bis: ne tíme-as; et quæ mandá-ve-ro ti-bi, lóque-ris ad e-os.

Ps. 2

Qua-re fremu-é-runt gen- - tes, * et pópu-li me-di-tá-ti sunt in-áni-a?

Astitérunt reges terræ, et príncipes convenérunt in unum * advérsus Dóminum, et advérsus *Christum* eius.

Dirumpámus víncula eórum: * et proiciámus a nobis iugum *ipsórum*.

Qui hábitat in coelis irridébit eos: * et Dóminus subsannábit eos.

Tunc loquétur ad eos in ira sua, * et in furóre suo conturbábit eos.

Ego autem constitútus sum Rex ab eo super Sion montem sanctum eius, * prædicans præcéptum eius.

Dóminus dixit ad me: * Fílius meus es tu, ego hódie génuí te.

Póstula a me, et dabo tibi gentes hæreditátem tuam, * et possessiónem tuam términos terræ.

Reges eos in virga férrea, * et tamquam vas figuli confrínges eos.

Et nunc reges intelligite: * erudímini qui iudicátis terram.

Servíte Dómino in timóre: * et exsultáte ei cum tremóre.

Apprehéndite disciplínam, nequándo irascátur Dóminus, * et pereátis de via iusta.

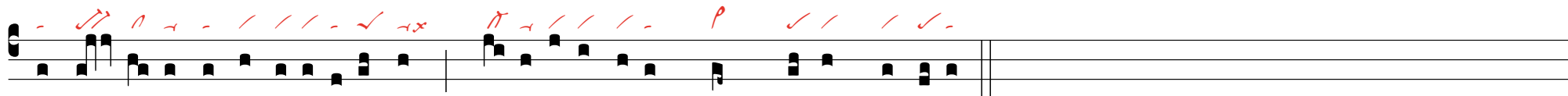
Cum exárserit in brevi ira eius, * beáti omnes, qui confidunt in eo.

Glória Patri et Fílio, * et Spirítui Sancto.

Sicut erat in princípio, et nunc et semper, * et in sácula sæculórum. Amen. A.

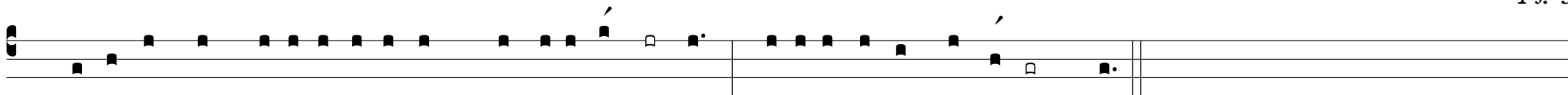
VIII G

N

E tí-me-as a fá-ci-e e-ó-rum, qui-a ego tecum sum, di-cit Dóminus.

Ps. 3

Dómi-ne quid multipli-cá-ti sunt qui tríbu-lant me? * multi insúrgunt advérsus me.

Multi dicunt ánimæ meæ: * Non est salus ipsi in Deo eius.

Tu autem Dómine, suscéptor meus es, * glória mea, et exáltans caput meum.

Voce mea ad Dóminum clamávi: * et exaudívit me de monte sancto suo.

Ego dormívi, et soporátus sum: * et exsurrexi, quia Dóminus suscepit me,

Non timébo míllia pópuli circumdántis me: * exsúrge Dómine, salvum me fac, Deus meus.

Quóniam tu percussísti omnes adversántes mihi sine causa: * dentes peccatórum contrivísti.

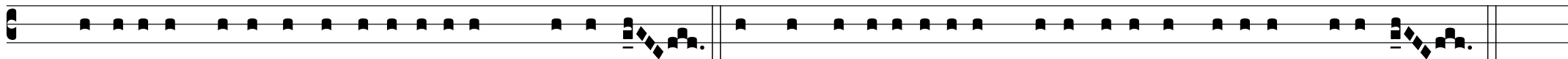
Dómini est salus: * et super pópulum tuum benedíctio tua.

Glória Patri et Fílio, * et Spirítui Sancto.

Sicut erat in princípio, et nunc et semper, * et in sácula sæculórum. Amen. A.

Versus.

Ps. 8, 6-7

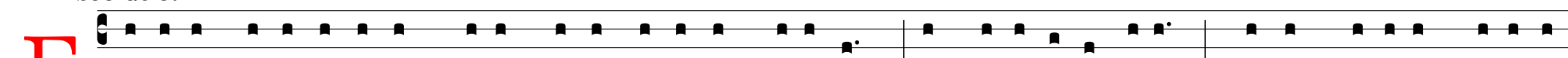

℣. Gló-ri-a et honó-re co-ronásti e-um, Dómi-ne. ℞. Et consti-tu-ísti e-um super ópe-ra mánu-um tu-á-rum.

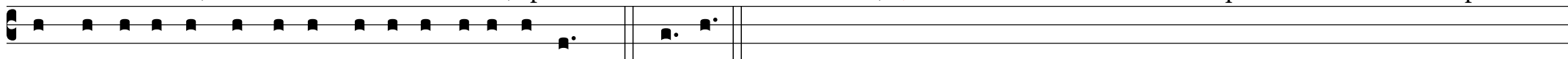

Pa-ter noster. *secreto usque ad* ℣. Et ne nos indúcas in tenta-ti-ónem. ℞. Sed lí-be-ra nos a ma-lo.

Absolutio.

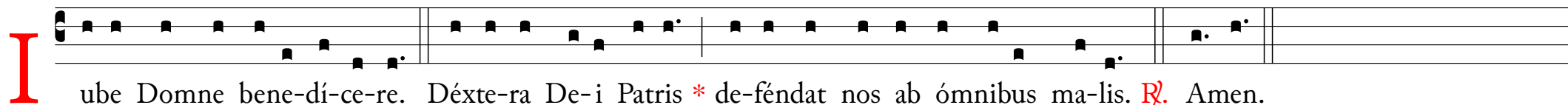

EX-áudi, Dómi-ne Ie-su Christe, pre-ces servó-rum tu-ó-rum, † et mi-se-ré-re nobis: * qui cum Patre et Spí-ri-tu

Sancto vi-vis et regnas in sǣcu-la sǣcu-ló-rum. ℞. Amen.

Benedictio.

Lectio I.

1 Reg. 16, 1-5

De libro primo Regum.

Dixítque Dóminus ad Samuélem: Usquequo tu luges Saul, cum ego proiécerim eum ne regnet super Israël? Imple cornu tuum óleo, et veni, ut mittam te ad Isai Bethlehemítem: provídi enim in filiis eius mihi regem. Et ait Sámuel: Quómodo vadam? áudiet enim Saul, et interficiet me. Et ait Dóminus: Vítulum de arménto tolles in manu tua, et dices: Ad immolándum Dómino veni. Et vocábis Isai ad víctimam, et ego osténdam tibi quid fácias, et unges quemcúmque monstrávero tibi. Fecit ergo Sámuel sicut locútus est ei Dóminus, venítque in Béthlehem, et admiráti sunt senióres civitátis occurréntes ei: dixerúntque: Pacífícusne est ingrèssus tuus? Et ait: Pacíficus: ad immolándum Dómino veni: sanctificámini, et veníte mecum ut ímolem. Sanctificávit ergo Isai et filios eius, et vocávit eos ad sacrificium. Nec enim discumbémus priúsqvam huc ille véniat.

¶. Tu autem, Dómine, miserére nobis. R. Deo grátias.

Responsorium 1.

R. Io. 1, 6.7 *℣.* Mc. 1, 4; H274

VII

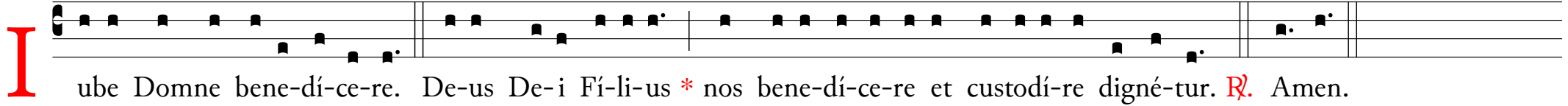
F

U- it ho- mo mis-sus a De- o cu- i no-men Io-ánnes e- rat; hic ve- nit ut te-stimó-ni- um

perhi-bé-ret de lú-mi- ne, † Et pa-rá-re Dómi- no ple-bem per- fé- ctam. *℣.* E- rat Io-ánnes in

de-sérto prá-di- cans baptísmum pæ- ni-tén- ti- æ. † Et.

Benedictio.

Lectio II.

1 Reg. 16, 6-11

Cumque ingrèssi essent, vidit Eliab, et ait: Num coram Dómino est Christus eius? Et dixit Dóminus ad Samuélem: Ne respícias vultum eius, neque altitúdinem statúræ eius: quóniam abiéci eum, nec iuxta intúitum hóminis ego iú dico: homo enim videt ea quæ parent, Dóminus autem intuétur cor. Et vocávit Isai Abínadab, et addúxit eum coram Samuéle. Qui dixit: Nec hunc elégit Dóminus. Addúxit autem Isai Samma, de quo ait: Etiam hunc non elégit Dóminus. Addúxit itaque Isai septem filios suos coram Samuéle: et ait Sámuel ad Isai: Non elégit Dóminus ex istis. Dixítque Sámuel ad Isai: Numquid iam compléti sunt filii? Qui respóndit: Adhuc réliquus est párvulus, et pascit oves. Et ait Sámuel ad Isai: Mitte, et adduc eum.

¶ Tu autem, Dómine, miserére nobis. R. Deo grátias.

Responsorium 2.

R. Cantor *℣.* Io. 1, 6; H274

VII

E

-lí-sabeth Zacha-rí- æ ma-gnum vi- rum gé- nu- it, Io-án-nem Bap- tí-stam, præ-cursó-rem

Dó- mi- ni, † Qui vi-am Dómi- no præpa-rá- vit in é-re- mo. *℣.* Fu- it homo

missus a De- o, cu- i nomen Io- ánnes e- rat. † Qui.

Benedictio.

Iube Domne bene-dí-ce-re. Sancti Spí-ri-tus grá-ti-a * illuminá-re digné-tur corda nostra. **℟.** Amen.

Lectio III.

1 Reg. 16, 12-19

Misit ergo, et addúxit eum. Erat autem rufus, et pulcher aspéctu, decoráque fácie: et ait Dóminus: Surge, unge eum: ipse est enim. Tulit ergo Sámuel cornu ólei, et unxit eum in médio fratrum eius: et diréctus est spíritus Dómini a die illa in David, et deinceps. Surgénsque Sámuel ábiit in Ramatha. Spíritus autem Dómini recéssit a Saul, et exagitábat eum spíritus nequam a Dómino. Dixerúntque servi Saul ad eum: Ecce spíritus Dei malus exágitat te. Iúbeat dóminus noster, et servi tui qui coram te sunt quærent hóminem sciéntem psállere cíthara, ut quando arripúerit te spíritus Dómini malus, psallat manu sua, et lévius feras. Et ait Saul ad servos suos: Providéte ergo mihi áliquem bene psalléntem, et addúcite eum ad me. Et respóndens unus de púeris, ait: Ecce vidi filium Isai Beth-lehemítem sciéntem psállere, et fortíssimum róbre, et virum bellicósum, et prudéntem in verbis, et virum pulchrum: et Dóminus est cum eo. Misit ergo Saul núntios ad Isai, dicens: Mitte ad me David filium tuum, qui est in páscuis.

℣. Tu autem, Dómine, miserére nobis. **℟.** Deo grátias.

Responsorium 3.

R. Ier. 1, 5 *V.* Eccli. 45, 1; H275

VII

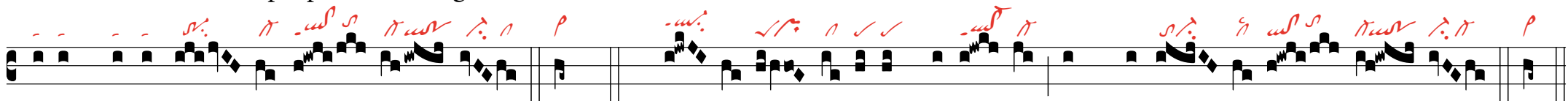
P

Rí- usquam te formá- rem in ú- te- ro nó- vi- te, et án- tequam e- xí- res de ven- tre sancti- fi-

cá- vi te, † Et prophé- tam in gén- ti- bus de- di te. *V.* Vir di- léctus a De- o et ab homí-

nibus hono- ri- fi- cá- tus est. † Et. *V.* Gló- ri- a Pátri et Fi- li- o et Spi- rí- tu- i San- cto. † Et.

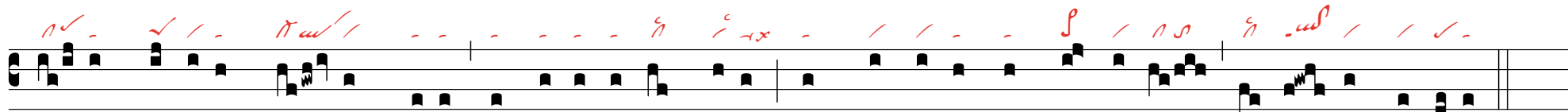
In II. Nocturno

Psalmus 4.

Ier. 1, 9.5; H274

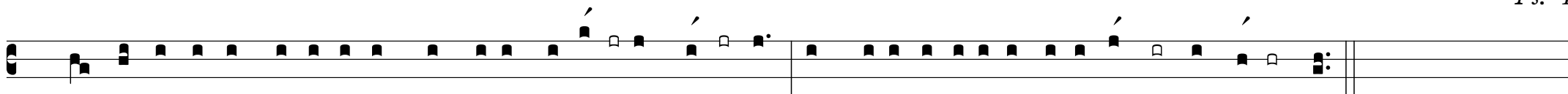
VII c

M

I- sit Dóminus ma- num su-am et té-ti-git os me-um, et prophé-tam in gén-ti-bus de-dit me Dóminus.

Ps. 4

Cum invo-cá-rem exaudí-vit me De-us iustí-ti-æ me- - æ: * in tribu-la-ti-óne di-la-tás- - ti mi- - hi.

Miserére mei, * et exáudi oratióem meam.

Fílii hóminum, úsquequo **gravi corde?** * ut quid dilígitis vanitátem et quáeritis mendácium?

Et scitóte quóniam mirificávit Dóminus **sanctum suum,** * Dóminus exáudiet me cum clamávero ad eum.

Irascímini, et nolíte peccáre: † quæ dicitis in **córdibus vestris,** * in cubílibus vestris **compungímini.**

Sacrificáte sacrificium iustítiæ, † et speráte in **Dómino.** * Multi dicunt: quis osténdit **nobis bona?**

Signátum est super nos lumen vultus **tui, Dómine:** * dedísti lætítiam in **corde meo.**

A fructu fruménti, vini et ólei **sui** * multiplicáti sunt.

In pace **in idípsum** * dórmiam et requiéscam.

Quóniam tu Dómine singuláriter **in spe** * constituísti me.

Glória **Patri** et **Fílio,** * et **Spirítui Sancto.**

Sicut erat in princípio, et **nunc** et **semper,** * et in **sæcula sæculórum. Amen.** *A.*

VII c

E

Ps. 5

Verba me-a áuribus **pér**ci-pe **Dó**mi-ne, * **inté**lli-ge **clamó**- - rem **me**- - um.

Inténde voci oratiónis **me**æ, * rex meus et **Deus meus**.

Quóniam ad **te** **orá**bo: * **Dó**mine mane exáudies **vocem meam**.

Mane adstábo tibi **et vidé**bo: * quóniam non Deus volens iniquitátem **tu es**.

Neque habitábit iuxta **te** **malí**gnus: * neque permanébunt iniústi ante **óculos tuos**.

Odísti omnes qui operántur iniquitátem: * perdes omnes qui loquúntur **mendácium**.

Virum sánguinem et dolósum abominábitur **Dó**minus: * ego autem in multitúdine misericórdiæ **tuæ**.

Introíbo in **domum tuam**: * adorábo ad templum sanctum tuum in **timóre tuo**.

Dómine deduc me in iustítia **tua**: * propter inimícos meos dírige in conspéctu tuo **viam meam**.

Quóniam non est in ore **eórum vé**ritas: * cor **eórum vanum** est.

Sepúlcrum patens est guttur **eórum**, † **linguis suis dolóse agébant**: * iúdica **illos, Deus**.

Décidant a cogitatióibus suis, † secúndum multitúdinem impietátum **eórum expélle eos**: * quóniam irritavérunt te **Dó**mine.

Et læténtur omnes qui **sperant in te**, * in ætérnum exsultábunt: et habitábis in **eis**.

Et gloriabúntur in te omnes qui díligunt **nomen tuum**, * quóniam tu **benedíces iusto**.

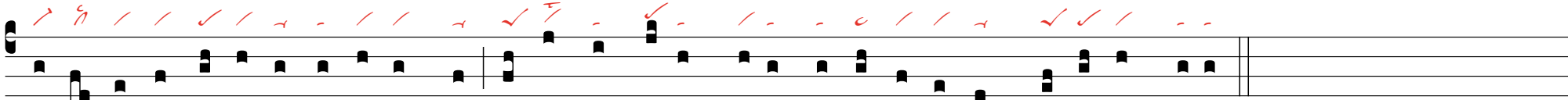
Dómine, ut scuto bonæ voluntátis **tuæ** * **coronásti nos**.

Glória **Patri et Fílio**, * et **Spirítui Sancto**.

Sicut erat in princípio, et **nunc et semper**, * et in **sæcula sæculórum. Amen.** *A.*

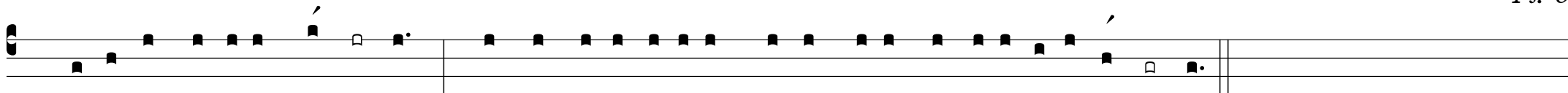
VIII G

D

Omi-nus ab ú-te-ro vo-cá-vit me, de ventre matris me-æ, re-corda-tus est nómi-nis me-i.

Ps. 8

Dómi-ne Dóminus **nos-** - ter, * quam admi-rá-bi-le est nomen tu-um in uni-vér^sa **ter-** - ra!

Quóniam eleváta est magnificéntia **tua**, * *super* cælos.

Ex ore infántium et lacténtium perfecísti laudem propter inimícos **tuos**, * ut déstruas inimícum *et ultórem*.

Quóniam vidébo cælos tuos, ópera digitórum tuórum: * lunam et stellas, quæ *tu fundásti*.

Quid est homo, quod memor es **eius**? * aut fílius hóminis, quóniam *vísitas eum*?

Minuísti eum paulo minus ab Angelis, † glória et honóre coronásti **eum**: * et constituísti eum super ópera mánuum *tuárum*.

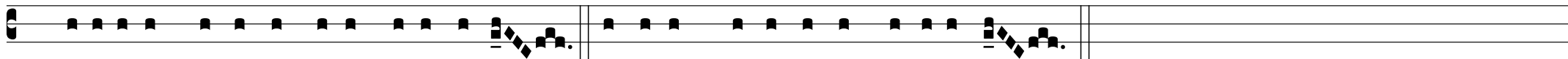
Omnia subiecísti sub pédibus eius, † oves et boves univér^sas: * ínsuper et *pécora campi*.

Vólucres cæli, et pisces **maris**, * qui perámbulant *sémitas maris*.

Dómine Dóminus **noster**, * quam admirábile est nomen tuum in univér^sa **terra**!

Glória Patri et Fílio, * et Spirítui **Sancto**.

Sicut erat in princípío, et nunc et **semper**, * et in sácula sæculórum. Amen.

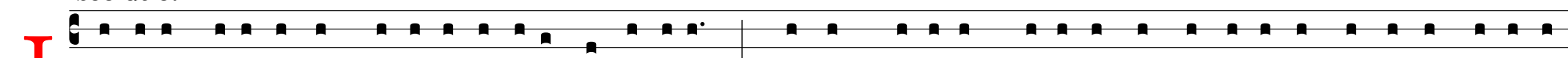

℟. Posu-ísti, Dómi-ne, super caput e-ius. ℟. Co-rónam de lá-pi-de pre-ti-ó-so.

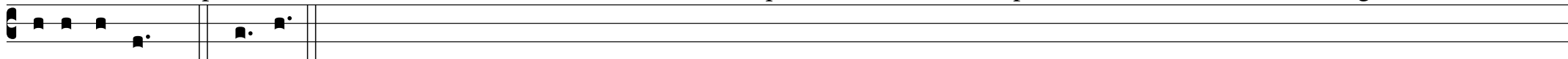

Pa-ter noster. *secreto usque ad* ℟. Et ne nos indúcas in tenta-ti-ónem. ℟. Sed lí-be-ra nos a ma-lo.

Absolutio.

I P-sí-us pí-e-tas et mi-se-ri-córdi-a nos ádiuvet, * qui cum Patre et Spí-ri-tu Sancto vi-vit et regnat in sǽcu-la

sǽcu-ló-rum. ℟. Amen.

Benedictio.

Iube Domne bene-dí-ce-re. Sa-lus et bene-dícti-o * véni-at nobis ab omnipot-énti De-o. **R̃.** Amen.

Lectio IV.

Homilia 2 in Psalm. 28

Sermo sancti Basilíi Magni.

Vox Dómini super aquas. Qualis vox? super quas aquas? Velut prophetíam accipiámus quod dictum est. Memíneris Ioánnis, qui interrogátus a Iudæis: Tu quis es? quod respónsum dábimus iis, qui misérunt nos? respóndit: Ego vox clamántis in desérto. Igitur vox Dómini est Ioánnes, Angelus a Deo missus ante fáciem Dómini, ut paráret Dómino plebem perféctam. Hæc ígitur vox super aquas, erat super Iordánem, in quo baptizábat prædicans pœniténtiæ baptísmum, et non solum in Iordáne, sed étiam in Ænon prope Salim, quia aquæ multæ erant illic.

Ÿ. Tu autem, Dómine, miserére nobis. **R̃.** Deo grátias.

Responsorium 4.

R. Lc. 1, 13 *℣.* ibid. 1, 12.13; H275

VII

D

Escén- dit ánge-lus Dómi- ni ad Zacha-rí- am, di- cens: Ac-ci-pe pú- e- rum

in se- nectú- te tu- a, † Et habé- bit no- men Io-án- nes Bap- tí- sta. *℣.* I- ste pu-er

magnus co-ram Dómi- no, nam et manus e-ius cum i- pso est. † Et.

Benedictio.

Iube Domne bene-dí-ce-re. Perfécta Christi grá-ti-a * semper confirmé-tur in nobis. **R̃.** Amen.

Lectio V.

Igitur vox Dómini super aquas, Ioánnes est super baptísmum. Illic et Deus maiestátis intónuit: venit enim vox de cælo, dicens: Hic est Fílius meus diléctus, in quo mihi compláculi. Tunc étiam Dóminus super aquas multas dignátus est descéndere in baptísma Ioánnis, ut compléret omnem iustítiam quæ in lege est. Vox Dómini in virtúte. Auferet enim debilitátes pópuli per pœniténtiæ baptísmum, per ipsum baptízans in aqua ad pœniténtiam. In virtúte est vox, dicens: Pœniténtiam ágite, appropinquávit enim regnum cælórum: et, Fácite fructus dignos pœniténtiæ.

Ps̃. Tu autem, Dómine, miserére nobis. **R̃.** Deo grátias.

Responsorium 5.

R. Io. 5, 35 *V.* Lc. 1, 17; H276

VII

H

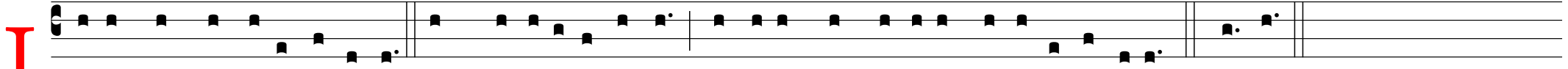
Ic præcúr- sor di-réctus, et lu-cérna lu- cens ante Dómi- num; † Ipse est e- nim

Io-ánnes, qui vi-am Dó-mi- no præpa-rá- vit in é-re-mo, sed et Agnum De- i demon-strá- bat

et il-lumi-ná- bat mentes hómi- num. *V.* I- pse præ-í-bit ante il- lum in spí- ri-tu et virtú- te

E- lí- æ. † Ipse est.

Benedictio.

ube Domne bene-dí-ce-re. Ad gáudi-a æ-térna * perducát nos di-vína mi-se-ri-córdi-a. **R.** Amen.

Lectio VI.

Vox Dómini confringéntis cedros. Potest dici, quod parans Dómino pópulum perféctum, elátas impietátes et contra cognitióem Dei exaltátas confríngens, ac cónterens, oblíqua faciébat recta. Qui enim omnem collem ac montem humiliat, hic erat qui confringébat cedros, et Dómino viam adæquábat, per hoc quod ad pœniténtiam inducébat altum, et elátum, et supérbum cor. Unde eius præparatióem suscípiens Dóminus, suo advéntu confrégit oppósitas poténtias, cedros Líbani figuráte dictas. Opórtet enim Dóminum regnáre, donec ponat inimícos sub pedes suos, et cedros istas commínuat.

℣. Tu autem, Dómine, miserére nobis. ℞. Deo grátias.

Responsorium 6.

R. Lc. 1, 62-64 *℣.* ibid. 1, 64.67; H276

II
I

Nnu-é-bant pa-tri e- ius quem vel- let vo-cá- ri e- um; et pó- stu-lans pu- gil-lá- rem

scri- psit, di- cens: † Io-ánnes est no- men e- ius. *℣.* Apér- tum est os Zacha-rí- æ, et prophe- tá-vit

di- cens. † Io-ánnes. *℣.* Gló- ri-a Pa-tri, et Fí-li- o, et Spi-rí- tu-i San-cto. † Io-ánnes.

In III. Nocturno

Psalmus 7.

Is. 49, 2; H275

VII c

P

Osu-it os me-um Dóminus qua-si glá-di-um acú-tum, sub umbra manus su-æ pro-té-xit me.

Ps. 14

Dómi-ne, quis ha-bi-tá-bit in tabernácu-lo tu- - o? * aut quis requi-éscet in monte sanc- - to tu- - o?

Qui ingréditur sine mácula, * et operátur iustítiam:

Qui lóquitur veritátem in corde suo, * qui non egit dolum in lingua sua:

Nec fecit próximo suo malum, * et oppróbrium non accépit advérsus próximos suos.

Ad níhilum dedúctus est in conspéctu eius malígnus: * tímētes autem Dóminum glorífat:

Qui iurat próximo suo, et non décipit, † qui pecúniam suam non dedit ad usúram, * et múnēra super innocéntem non accépit.

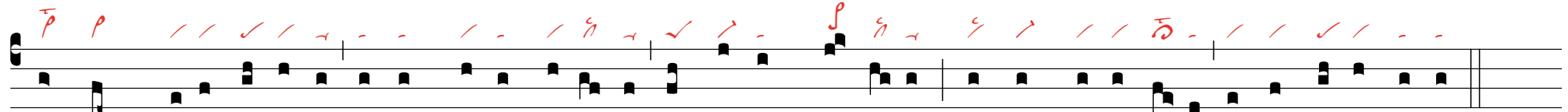
Qui facit hæc: * non movébitur in ætérnum.

Glória Patri et Fílio, * et Spirítui Sancto.

Sicut erat in princípio, et nunc et semper, * et in sácula sæculórum. Amen. A.

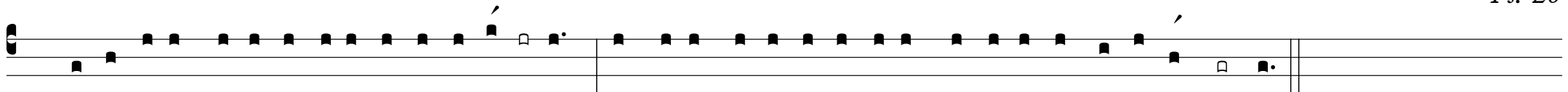
VIII G

F

Ormans me ex ú-te-ro servum si-bi Dómi-nus in lu-cem gén-ti-um, ut sim sa-lus e-ius ab extrémis terræ.

Ps. 20

Dómi-ne in virtú-te tu-a læ-tá-bi-tur rex: * et super sa-lu-tá-re tu-um exsultá-bit *ve-hemén-* - ter.

Desidérium cordis eius tribuísti ei: * et voluntáte labiórur eius non fraudásti eum.

Quóniam prevænísti eum in benedictiónibus dulcédinis: * posuísti in cápite eius corónam de lápide *pretiós*o.

Vitam pétiit a te: * et tribuísti ei longitúdinem diérur in sǣculum, et in sǣculum sǣculi.

Magna est glória eius in salutári tuo: * glóriam et magnum decórem impónes *super* eum.

Quóniam dabis eum in benedictiónem in sǣculum sǣculi: * lætificábis eum in gáudio cum *vultu* tuo.

Quóniam rex sperat in Dómino: * et in misericórdia Altíssimi non *commové*bitur.

Inveniátur manus tua ómnibus inimícis tuis: * dextera tua invéniat omnes, qui *te odér*unt.

Pones eos ut clíbanum ignis in témpore vultus tui: † Dóminus in ira sua conturbábit eos, * et devorábit *eos* ignis.

Fructum eórum de terra *perdes*: * et semen eórum a *filiis* hóminum.

Quóniam declinavérunt in te *mala*: * cogitavérunt consília, quæ non potuérunt *stabilí*re.

Quóniam pones eos *dorsum*: * in relíquiis tuis præparábis vultum eórum.

Exaltáre, Dómine, in virtúte tua: * cantábimus et psallémus virtútes tuas.

Glória Patri et Fílio, * et Spirítui Sancto.

Sicut erat in princípío, et nunc et *semper*, * et in sǣcula sǣculórum. Amen. *A.*

VIII c

R

Ps. 91

Bonum est confi-té-ri **Dómino**: * et psálle-re nómi-ni tu-o *Altíssime*.

Ad annuntiándum mane misericórdiam **tuam**: * et veritátem tuam *per noctem*.

In decachórdo, psaltério: * cum cántico, *in cíthara*.

Quia delectásti me Dómine in factúra **tua**: * et in opéribus mánuum tuárum *exsultábo*.

Quam magnificáta sunt ópera tua Dómine! * nimis profúndæ factæ sunt cogitatiónes **tuæ**.

Vir insípiens non cognóscet: * et stultus non *intélliget* hæc.

Cum exórti fúerint peccatóres sicut **foenum**: * et apparúerint omnes, qui operántur *iniquitátem*:

Ut intéreant in sáculum **sæculi**: * tu autem Altíssimus in *ætérnum* Dómine.

Quóniam ecce inimíci tui Dómine, † quóniam ecce inimíci tui períbunt: * et dispergéntur omnes, qui operántur *iniquitátem*.

Et exaltábitur sicut unicórnis cornu **meum**: * et senéctus mea in misericórdia *úberi*.

Et despéxit óculus meus inimícos **meos**: * et in insurgéntibus in me malignántibus áudiet *auris mea*.

Iustus, ut palma florébit: * sicut cedrus Líbani *multiplicábitur*.

Plantáti in domo Dómini, * in átriis domus Dei *nostrí* florébunt.

Adhuc multiplicabúntur in senécta *úberi*: * et bene patiéntes erunt, *et annúntient*:

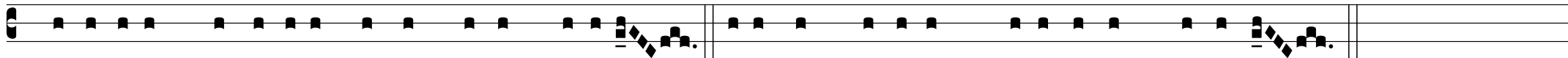
Quóniam rectus Dóminus Deus **noster**: * et non est iniquitas *in eo*.

Glória Patri et **Fílio**, * et *Spirítui Sancto*.

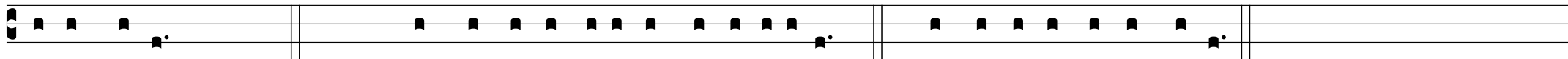
Sicut erat in princípío, et nunc et **semper**, * et in sácula *sæculórum*. Amen. *A.*

Versus.

Cf. Io. 1, 6

℥. E-lí-sabeth Zacha-rí-æ magnum vi-rum génu-it. ℞. Io-ánnem Baptístam, præcursó-rem Dómi-ni.

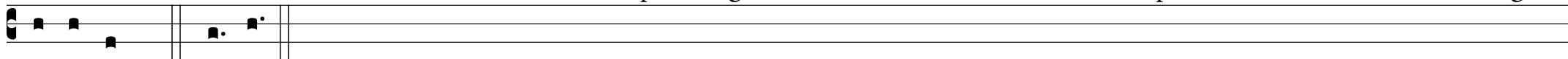

Pa-ter noster. *secreto usque ad ℥.* Et ne nos indúcas in tenta-ti-ónem. ℞. Sed lí-be-ra nos a ma-lo.

Absolutio.

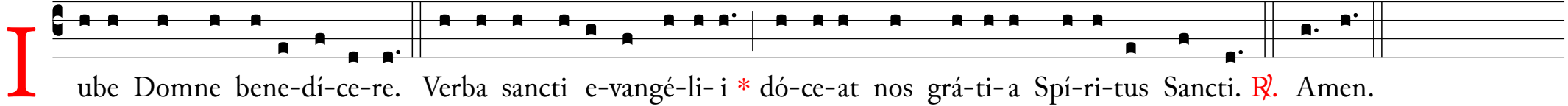

P Ré-cibus et mé-ri-tis be-á-tæ Ma-rí-æ semper Vírgi-nis et ómni-um Sanctó-rum, * perdúcat nos Dóminus ad regna

cæ-ló-rum. ℞. Amen.

Benedictio.

Lectio VII.

Lc. 5, 1-11

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

In illo témpore: Cum turbæ irrúerent in Iesum, ut audírent verbum Dei, et ipse stabat secus stagnum Genésareth. Et réliqua.

Liber 4 in Lucae cap. 5 prope finem libri

Homília sancti Ambrósii Epíscopi.

Ubi Dóminus multis impartívit vária génera sanitátum, nec témpore, nec loco pótuit ab stúdio sanándi turba cohibéri. Vesper incúbuit sequebántur: stagnum occúrrit, urgébant: et ídeo ascéndit in Petri navim. Hæc est illa navis, quæ adhuc secúndum Matthæum flúctuat, secúndum Lucam replétur píscibus: ut et princípia Ecclésiæ fluctuántis, et posterióra exuberántis agnóscas. Pisces enim sunt, qui hanc enávigant vitam. Ibi adhuc discípolis Christus dormit, hic præcipit; dormit enim tépidis, perféctis vígilat.

Ų. Tu autem, Dómine, miserére nobis. R̃. Deo grátias.

Responsorium 7.

R. Cantor & Mt. 11, 11 *℣.* ibid. 11, 9; H276

VIII

P

Ræcúrsor Dómi-ni ve- nit, de quo i- pse te- stá- tur: † Nullus ma-ior inter na-tos mu-li-é- rum

Io- án- ne Bap- tí-sta. *℣.* Ipse præ-í-bit ante il- lum in spí-ri-tu et virtú- te E-lí- æ. † Nullus.

Benedictio.

Iube Domne bene-dí-ce-re. Per e-vangé-li-ca dicta * de-le-ántur ómni-a nostra de-lícta. **℟.** Amen.

Lectio VIII.

Denique et si aliis imperatur, ut laxent retia sua, soli tamen Petro dicitur, Duc in altum: hoc est in profundum disputationum. Quid enim tam altum, quam altitudinem divitiarum videre, scire dei filium, et professionem divinæ generationis assumere? Quam licet mens humana non queat plena rationis investigatione comprehendere, fidei tamen plenitudo complēctitur. Nam etsi non licet mihi scire, quemadmodum natus sit; non licet tamen nescire, quod natus sit. Seriem generationis ignoro, sed auctoritatem generationis agnōsco. Non interfūimus cum ex patre dei filius nasceretur; sed interfūimus, cum a patre dei filius diceretur.

℣. Tu autem, Dómine, miserere nobis. **℟.** Deo grátias.

Responsorium 8.

R. Lc. 1, 11.13 *℣.* ibid. 1, 66; H276

V
G Abri-el ánge-lus appá-ru-it Zacha-rí-æ, di-cens: Nascé-tur ti-bi fí-li-us,
 nomen e-ius Io-án-nes vo-cá-bi-tur: † et mul-ti in na-ti-vi-tá-te e-ius gau-dé-bunt. *℣.* E-rit enim magnus
 co-ram Dómi-no, nam et manus e-ius cum ipso est. † Et.

Benedictio.

Lectio IX.

Si deo non crédimus, cui crédimus? Omnia enim, quæ crédimus, uel visu crédimus, uel audítu. Visus sæpe fállitur, audítus in fide est. An asseréntis persóna discútitur? Si viri boni dícerent, nefas putarémus non crédere: Deus ásserit, probat filius, refúgiens sol faterétur, tremens terra testátur. In hoc altum disputatiónis Ecclésia a Petro dúcitur: ut vídeat hinc resurgéntem dei filium, inde spíritum sanctum profluéntem. Quæ sunt autem apostolórum quæ laxári iubéntur rétia, nisi verbórum complexiónes, et quasi quidam oratiónis sinus, et disputatiónum recéssus, qui eos quos cœperint non amíttant? Et bene apostólica instruménta piscándi rétia sunt, quæ non captos périmunt sed resérvant, et de profúndo ad lumen éxtrahunt.

℣. Tu autem, Dómine, miserére nobis. R. Deo grátias.

Responsorium 9.

R. Mt. 11, 11 V. Io. 1, 6; H276

I

n-ter na- tos mu-li- é- rum non surré-xit ma- ior Io-án-ne Bap- tí- sta, † Qui vi- am Dómi- no
præpa-rá- vit in é-re- mo. *V.* Fu-it ho-mo missus a De- o cu- i no-men Io- ánnes e- rat. † Qui. *V.*
Gló-ri-a Pa-tri, et Fí-li- o, et Spi-rí- tu- i San- cto. † Qui.

III

T

E De-um laudá-mus: * te Dóminum confi-té-mur. Te æ-térnum Patrem omnis terra vene-rá-tur. Ti-bi

omnes Ange-li, ti-bi cæ-li et uni-versæ po-testá-tes: Ti-bi Ché-rubim et Sé-raphim incessá-bi-li vo-ce proclá-mant:

Sanctus: Sanctus: Sanctus Dóminus De-us Sá-ba-oth. Pleni sunt cæ-li et terra ma-iestá-tis gló-ri-æ tu-æ.

Te glo-ri-ósus Aposto-ló-rum cho-rus: Te Prophe-tá-rum laudá-bi-lis nú-me-rus: Te Mártyr-um candi-dá-tus

laudat ex-érci-tus. Te per orbem terrá-rum sancta confi-té-tur Ecclé-si-a: Pa-trem imménsæ ma-iestá-tis:

Vene-rándum tu-um ve-rum, et úni-cum Fí-li-um: Sanctum quoque Pa-rácli-tum Spí-ri-tum. Tu Rex gló-ri-æ, Christe.

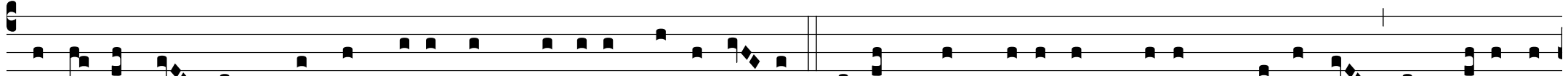
Tu Patris sempi-térnus es Fí-li-us. Tu ad li-be-rándum susceptúrus hó-mi-nem, non ho-ru-ísti Vírgi-nis ú-te-rum.

Tu de-vícto mortis acú-le-o, ape-ru-ísti credéntibus regna cæ-ló-rum. Tu ad dèxte-ram De-i se-des, in gló-ri-a Patris.

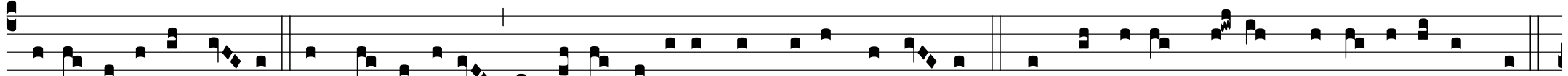
Genua nunc flectantur omnia.

Iudex crēde-ris es-se ventūrus. TE ERGO QUÆSUMUS, TU-IS FÁMULIS SÚBVE- NI, QUOS PRE-TI-ÓSO SÁNGUI-NE REDEMÍSTI.

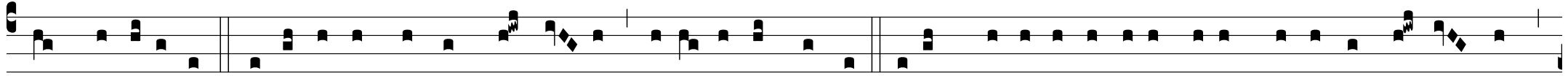
Æ-térna fac cum Sanctis tu-is in gló-ri-a nume-rá- ri. Salvum fac pópu-lum tu-um Dómi-ne, et béne-dic

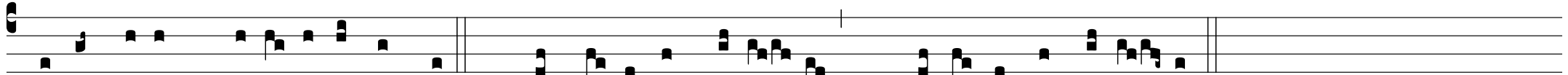
he-re-di-tá-ti tu- æ. Et re-ge e-os, et extól-le illos usque in æ-tér-num. Per síngu-los di- es, be-ne-dí-cimus te.

Et laudámus nomen tu-um in sǽ-cu- lum, et in sǽ-cu-lum sǽcu-li. Digná-re Dómi-ne di-e i-sto si-ne peccá-to

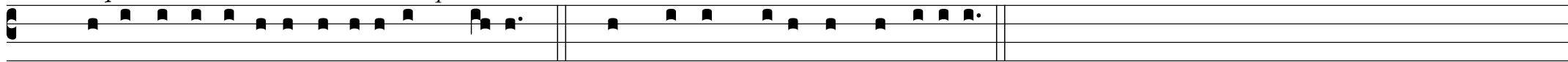

nos custodí-re. Mi-se-ré-re nostri Dó-mi- ne, mi-se-ré-re nostri. Fi-at mi-se-ri-córdi-a tu-a Dómi-ne su-per nos,

quemádmódum spe-rá-vimus in te. In te Dómi-ne spe-rá- vi: non confúndar in æ-tér-num.

Reliqua omittuntur, nisi Laudes separandæ sint.

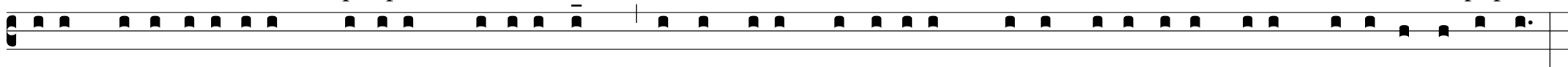
V. Dó-mi-ne, exáudi o-ra-ti-ónem me-am. R. Et clamor me-us ad te véni-at.

Oratio.

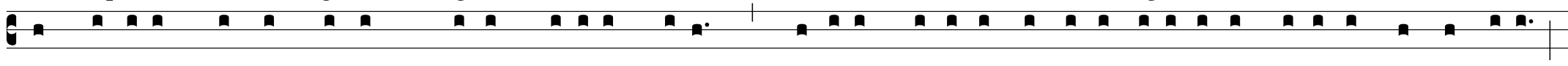
O

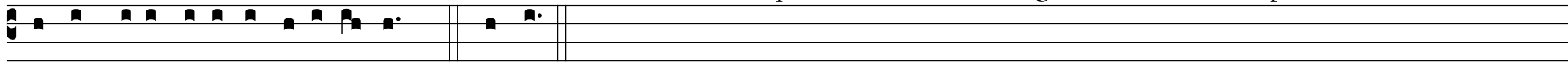
-ré-mus. De-us, qui præ-séntem di-em hono-rá-bi-lem nobis in be-á-ti Io-ánnis na-ti-vi-tá-te fe-císti: † da pópu-lis

tu-is spi-ri-tu-á-li-um grá-ti-am gaudi-ó-rum; * et ómni-um fi-dé-li-um mentes dí-ri-ge in vi-am sa-lú-tis æ-térnæ.

Per Dóminum nostrum Ie-sum Christum Fí-li-um tu-um: † qui tecum vi-vit et regnat in uni-tá-te Spí-ri-tus Sancti De-us,

per ómni-a sǣcu-la sǣcu-ló-rum. R. Amen.

V. Dómine, exáudi oratiónem meam. R. Et clamor meus ad te véniat.

V
B

ene-di-cá-mus Dó-

mi-no. R. De- o

grá- ti- as.

V. Fidélium ánimæ per misericórdiam Dei requiéscant in pace. R. Amen.

Ad Laudes.

D E-US, in adiu-tó-ri-um me-um inténde. *R.* Dómi-ne, ad adiuvándum me festína. Gló-ri-a Patri, et Fí-li-o,

et Spi-rí-tu-i Sancto: Si-cut e-rat in princí-pi-o, et nunc, et semper, et in sǎcu-la sǎcu-ló-rum. Amen. Alle-lú-ia.

Psalmus 1.

Lc. 1, 13; H277

III a **E** -lí-sabeth Zacha-rí-æ * magnum vi-rum gé-nu-it, Io-ánnem Baptístam præcursó-rem Dómi-ni.

Psalmus 92.

Dóminus regná-vit, decó-rem indú-tus est: * indú-tus est Dóminus forti-túdi-nem, et præ-cínxit se.

Etenim firmávit orbem terræ, * qui non commovébitur.

Paráta sedes tua ex tunc: * a sǎculo tu es.

Elevavérunt flúmina Dómine: * elevavérunt flúmina vocem suam.

Elevavérunt flúmina fluctus suos, * a vóci-bus aquárum multárum.

Mirábiles elatiónes maris: * mirábilis in altis Dóminus.

Testimónia tua credibília facta sunt nimis: * domum tuam decet sanctitúdo Dómine in longitúdinem diérum.

Glória Patri et Fílio, * et Spirítui Sancto.

Sicut erat in princípio, et nunc et semper, * et in sǎcula sǎculórum. Amen. *A.*

Psalmus 2.

Lc. 1, 62.63; H277

IV E*

Nnu-ébant * pa-tri e-ius quem vellet vo-cá-ri e-um: et scripsit di-cens: Io-ánnes est nomen e-ius.

Psalmus 99.

Iubi-lá-te De-o omnis ter- - ra: * serví-te Dómi-no in læ-tí-ti- a.

Introíte in conspéctu eius, * in exsultatióne.

Scitóte quóniam Dóminus ipse est Deus: * ipse fecit nos, et non ipsi nos.

Pópulus eius, et oves páscuæ eius: † introíte portas eius in confessióne, * átria eius in hymnis: confitémini illi.

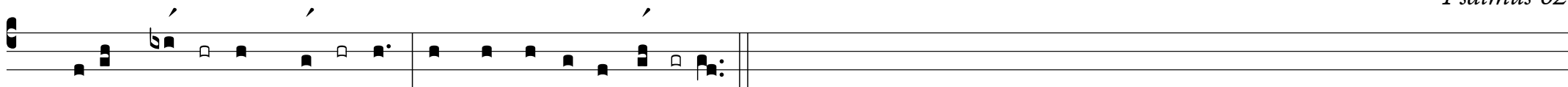
Laudáte nomen eius: quóniam suávis est Dóminus, † in ætérnum misericórdia eius, * et usque in generatióem et generatióem veritas eius.

Glória Patri et Fílio, * et Spirítui Sancto.

Sicut erat in princípio, et nunc et semper, * et in sácula sæculórum. Amen. A.

I f **I** O-annes vo-cá-bi-tur * nomen e-ius, et in na-ti-vi-tá-te e-ius multi gaudébunt.

Psalmus 62.

De-us De- - us me- - us * ad te de *lu-ce ví-gi-lo*.

Sitívit in te *ánima mea*, * quam multipíciter tibi *caro mea*.

In terra desérta et ínvia et inaquósa: † sic in sancto appáruí tibi, * ut vidérem virtútem tuam et glóriam tuam.

Quóniam mélior est misericórdia tua *super vitas*: * lábia mea *laudábunt* te.

Sic benedícam te in *vita mea*: * et in nómine tuo levábo *manus meas*.

Sicut ádipe et pinguédine repleátur *ánima mea*: * et lábiis exsultatiónis *laudábit os meum*.

Si memor fui tui *super stratum meum*, † in matutínis meditábor in te: * quia fuísti *adiútor meus*.

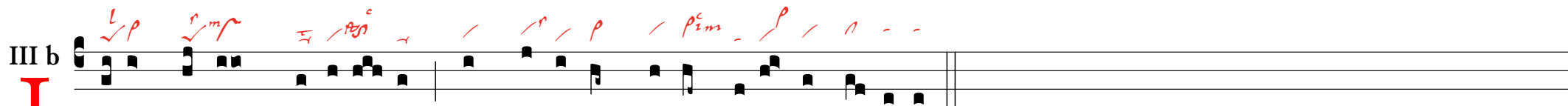
Et in velaménto alárum tuárum exsultábo, † adhásit *ánima mea post* te: * me suscepit *déxtera tua*.

Ipsi vero in vanum quæsiérunt *ánimam meam*, † introíbunt in inferióra *terræ*: * tradéntur in manus gládii, partes *vúlpium erunt*.

Rex vero lætábitur in Deo, † laudabúntur omnes qui *iurant in eo*: * quia obstrúctum est os loquéntium *iníqua*.

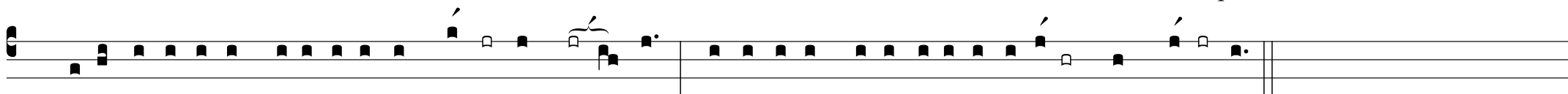
Glória Patri et Fílio, * et Spirítui Sancto.

Sicut erat in princípio, et *nunc* et *semper*, * et in *sæcula sæculórum*. Amen. *A.*

Nter na-tos * mu-lí-e- rum non surréc-it ma-ior Io-ánne Baptísta.

Canticum trium puerorum, Dan. 3, 57-88 et 56

Bene-dí-ci-te ómni-a ópe-ra Dómi-ni Dómi-no: * laudá-te et super-exaltá-te e-um in sǣcu-la.

Benedícite Angeli Dómini Dómino: * benedícite cæli Dómino.

Benedícite aquæ omnes quæ super cælos sunt Dómino: * benedícite omnes virtútes Dómini Dómino.

Benedícite sol et luna Dómino: * benedícite stellæ cæli Dómino.

Benedícite omnis imber et ros Dómino: * benedícite omnes spíritus Dei Dómino.

Benedícite ignis et æstus Dómino: * benedícite frigus et æstus Dómino.

Benedícite rores et pruína Dómino: * benedícite gelu et frigus Dómino.

Benedícite glácies et nives Dómino: * benedícite noctes et dies Dómino.

Benedícite lux et ténebræ Dómino: * benedícite fúlgura et nubes Dómino.

Benedícat terra Dóminum: * laudet et superexáltet eum in sǣcula.

Benedícite montes et colles Dómino: * benedícite univérsa germinántia in terra Dómino.

Benedícite fontes Dómino: * benedícite mária et flúmina Dómino.

Benedícite cete et ómnia quæ movéntur in aquis Dómino: * benedícite omnes vólucres cæli Dómino.

Benedícite omnes béstiax et pécora Dómino: * benedícite filii hóminum Dómino.

Benedícat Israel Dóminum: * laudet et superexáltet eum in sǣcula.

Benedícite sacerdótes **Dómini Dómino**: * benedícite servi **Dómini Dómino**.

Benedícite spíritus et ánimæ iustórum **Dómino**: * benedícite sancti et húmiles **corde Dómino**.

Benedícite Ananía, Azaría, **Mísaël Dómino**: * laudáte et superexaltáte **eum in sǽcula**.

Benedicámus Patrem et Fílium cum **Sancto Spíritu**: * laudémus et superexaltémus **eum in sǽcula**.

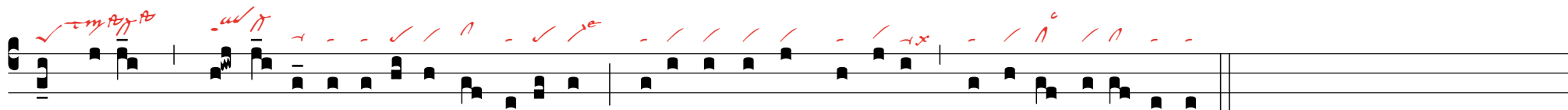
Benedíctus es Dómine in firmaménto **cæli**: * et laudábilis, et gloriósus, et superexaltátus in **sǽcula**.

Hic non dicitur Gloria Patri, neque Amen.

I
Nter na-tos * mu-lí-e- rum non surréx-it ma-ior Io-ánne Baptísta.

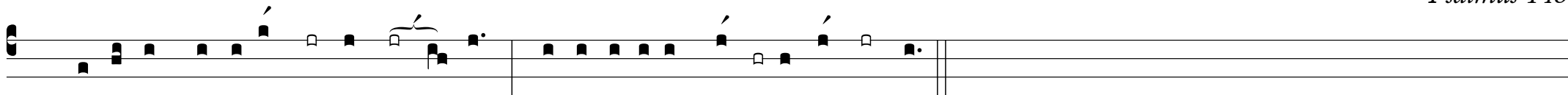
III b

T

U pu-er, * prophé-ta Altíssimi vo-cábe-ris: præ-í-bis ante Dóminum pa-rá-re vi-as e-ius.

Psalmus 148.

Laudá-te Dóminum de cæ- - lis: * laudá-te e-um in excél- - sis.

Laudáte eum omnes Angeli eius: * laudáte eum omnes virtútes eius.

Laudáte eum sol et luna: * laudáte eum omnes stellæ et lumen.

Laudáte eum cæli cælórum: * et aquæ omnes quæ super cælos sunt laudent nomen Dómini.

Quia ipse dixit, et facta sunt: * ipse mandávit, et creáta sunt.

Státuit ea in ætérnum et in sæculum sæculi: * præcéptum pósuit, et non præteríbit.

Laudáte Dóminum de terra, * dracones et omnes abýssi.

Ignis, grando, nix, glácies, spíritus procellárum: * quæ faciunt verbum eius:

Montes et omnes colles: * ligna fructífera et omnes cedri.

Béstiæ et univérsa pécora: * serpéntes et vólucres pennátæ.

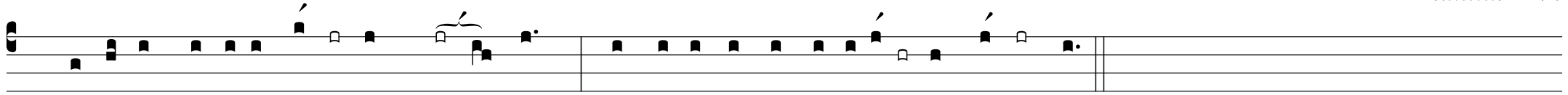
Reges terræ et omnes pópuli: * príncipes et omnes iúdicēs terræ.

Iúvenes et vírgines: † senes cum iunióribus laudent nomen Dómini: * quia exaltátum est nomen eius solíus.

Conféssio eius super cælum et terram: * et exaltávit cornu pópuli sui.

Hymnus ómnibus sanctis eius: * filiis Israel, pópulo appropinquánti sibi.

Hic non dicitur Gloria Patri.

Cantá-te Dómino cánti-cum no- - vum: * laus e-ius in ecclé-si-a sanctó- - rum.

Lætétur Israel in eo qui fecit eum: * et filii Sion exsúltent in rege suo.

Laudent nomen eius in choro: * in týmpano et psaltério psallant ei.

Quia beneplácitum est Dómino in pópulo suo: * et exaltábit mansuétos in salútem.

Exsultábunt sancti in glória: * lætabúntur in cubílibus suis.

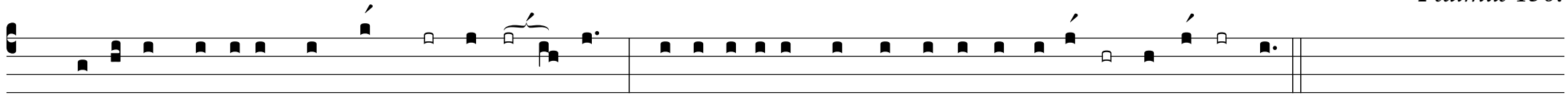
Exaltatiónes Dei in gútture eórum: * et gládii ancípites in mánibus eórum:

Ad faciéndam vindíctam in natió nibus: * increpati ónes in pópulis.

Ad alligándos reges eórum in compédibus: * et nóbiles eórum in mánicis férreis.

Ut fáciant in eis iudícium conscríptum: * glória hæc est ómnibus sanctis eius.

Hic non dicitur Gloria Patri.

Laudá-te Dóminum in sanc- - tis e- - ius: * laudá-te e-um in firmaménto virtú- - tis e- - ius.

Laudáte eum in virtútibus eius: * laudáte eum secúndum multitudínem magnitúdinis eius.

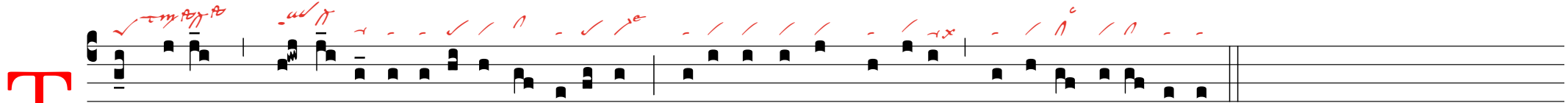
Laudáte eum in sono tubæ: * laudáte eum in psaltério et cíthara.

Laudáte eum in týmpano et choro: * laudáte eum in chordis et órganó.

Laudáte eum in cýmbalis benesonántibus: † laudáte eum in cýmbalis iubilatiónis: * omnis spíritus laudet Dóminum.

Glória Patri et Fílio, * et Spirítui Sancto.

Sicut erat in princípíio, et nunc et semper, * et in sácula sæculórum. Amen.

T U pu-er, * prophé-ta Altíssimi vo-cábe-ris: præ-í-bis ante Dóminum pa-rá-re vi-as e-ius.

Capitulum.

Is. 49, 1

H Æc di-cit Dóminus: Audí-te, ínsu-læ, et atté-di-te, pópu-li de longe: † Dóminus ab ú-te-ro vo-cá-vit me; *
de ventre matris me-æ re-cordá-tus est nó-mi-nis me-i. R̃. De-o grá-ti-as.

Responsorium breve.

Cf. Lc. 7, 28

I Nter na-tos mu-lí-e-rum * Non surré-xit ma-ior. Inter. Ṽ. Io-á-nne Baptí-sta. * Non. Ṽ. Gló-ri-a Pa-tri, et Fí-li-o,
et Spi-rí-tu-i San-cto. Inter.

Hymnus

IV

nimis fe-lix me-ri-tique celsi, Nésci-ens la-bem ní-ve-i pudó-ris, Præ-pot-ens martyr e-remique cultor,

Má-xime Va-tum. Serta ter denis á-li-os co-ró-nant Aucta creméntis, dupli-cá-ta quosdam: Tri-na centé-no

cumu-lá-ta fructu Te sa-cer ornant. Nunc pot-ens nostri mé-ri-tis opí-mis Pécto-ris du-ros lá-pi-des repél-le,

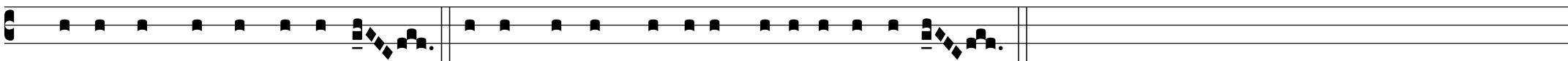
As-pe-rum pla-nans i-ter, et re-flé-xos Dí-ri-ge cal-les, Ut pi-us mundi Sa-tor et Redémptor, Méntibus pulsa

li-vi-ó-ne pu-ris, Ri-te digné-tur vé-ni-ens sacrá-tos Pó-ne-re gressus. Láudibus ci-ves cé-lebrent supérni

Te, De-us simplex pa-ri-térque tri-ne: Súp-pli-ces ac nos vé-ni-am pre-cámur: Par-ce redémptis. A-men.

Versus.

Ps. 91, 13

℣. Iustus ut palma flo-ré-bit. ℞. Sic-ut cedrus Lí-bani multipli-cá-bi-tur.

Canticum Zachariæ.

Lc. 1, 64.67.68; H277

VIII G²

A

-pértum est * os Zacha-rí-æ, et prophe-tá-vit di-cens: Bene-dí-ctus De-us Is-ra-el.

Lc. 1, 68-79

Be-ne-díctus Dómi-nus De-us Isra-el, * qui-a vi-si-tá-vit, et fe-cit redempti-ónem ple-bis su- - æ.

Et eréxit cornu *salútis* nobis, * in domo David púeri sui.

Sicut locútus est *per os sanctórum*, * qui a sáculo sunt, prophetárum eius:

Salútem ex inimícis nostris, * et de manu ómnium qui odérunt nos:

Ad faciéndam misericórdiam cum pátribus nostris: * et memorári testaménti sui sancti.

Iusiurándum, quod iurávit ad Abraham patrem nostrum, * datúrum se nobis:

Ut sine timóre, de manu inimicórum nostrórum liberáti, * serviámus illi.

In sanctitáte et iustítia coram ipso, * ómnibus diébus nostris.

Et tu puer, Prophéta Altíssimi vocáberis: * præibis enim ante fáciem Dómini paráre vias eius:

Ad dandam sciéntiam *salútis plebi* eius, * in remissiónem peccatórum eórum:

Per víscera misericórdiæ Dei nostri: * in quibus visitávit nos, óriens ex alto:

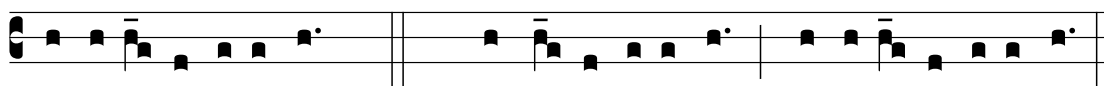

Illumináre his qui in ténebris et in umbra mortis sedent: * ad dirigéndo pedes nostros in *viam pacis*.

Glória Patri et Fílio, * et Spirítui Sancto.

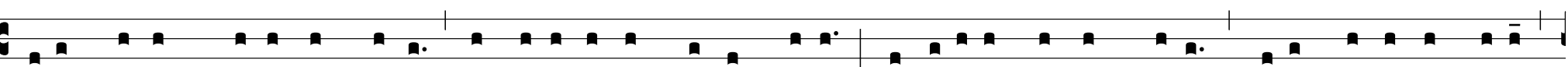

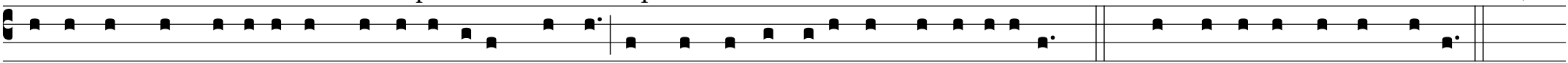

Sicut erat in princípio, *et nunc et semper*, * et in sácula sæculórum. Amen. A.

Ante Orationem, cantatur a Superiore:

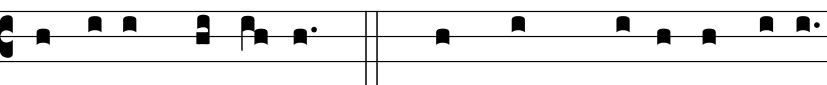

Supplicatio Litaniae.

K
Y-ri-e e-lé-i-son. Chris-te e-lé-i-son. Ký-ri-e e-lé-i-son.

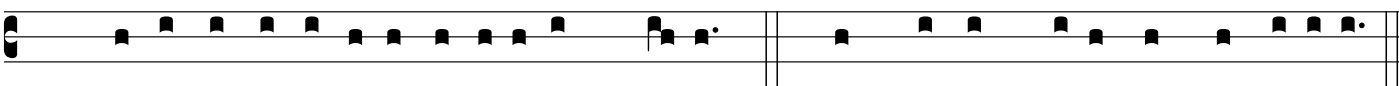

Oratio Dominica.

P
Ater noster, qui es in cæ-lis: sancti-fi-cé-tur nomen tu-um: advéni-at regnum tu-um: fi-at vo-lúntas tu-a,

si-cut in cæ-lo et in terra: panem nostrum quo-ti-di-ánum da nobis hódi-e: et dimítte nobis dé-bi-ta nostra,

sic-ut et nos dimíttimus de-bi-tó-ribus nostris: et ne nos indúcas in tenta-ti-ónem. Sed lí-be-ra nos a ma-lo.

Deinde dicitur ab Hebdomadario:

D
Ominus vo-bíscum. Et cum spí-ri-tu tu-o.

In choro monialium loco Dominus vobiscum dicitur:

 Dó-mi-ne, exáudi o-ra-ti-ónem me-am. Et clamor me-us ad te véni-at.

O

-rémus. De-us, qui præ-séntem di-em hono-rá-bi-lem nobis in be-á-ti Io-ánnis na-ti-vi-tá-te fe-císti: † da pópu-lis

tu-is spi-ri-tu-á-li-um grá-ti-am gaudi-ó-rum; * et ómni-um fi-dé-li-um mentes dí-ri-ge in vi-am sa-lú-tis æ-térnæ.

Per Dóminum nostrum Ie-sum Christum Fí-li-um tu-um: † qui tecum vi-vit et regnat in uni-tá-te Spí-ri-tus Sancti De-us,

per ómni-a sæcu-la sæcu-ló-rum. R. Amen.

Hebdomadarius dicit iterum Dominus vobiscum, vel cantor dicit:

℣. Dó-mi-ne, exáudi o-ra-ti-ónem me-am. R. Et clamor me-us ad te véni-at.

Postea cantatur a cantore:

I
B

E-ne-di-cá-mus Dó- mino. R. De- o grá- ti- as.

Ad Vesperas.

D E-US, in adiu-tó-ri-um me-um inténde. *R.* Dómi-ne, ad adiuvándum me festína. Gló-ri-a Patri, et Fí-li-o,

et Spi-rí-tu-i Sancto: Si-cut e-rat in princí-pi-o, et nunc, et semper, et in sǎcu-la sǎcu-ló-rum. Amen. Alle-lú-ia.

Psalmus 1.

Lc. 1, 13; H277

III a **E** -lí-sabeth Zacha-rí-æ * magnum vi-rum gé-nu-it, Io-ánnem Baptístam præcursó-rem Dómi-ni.

Psalmus 109.

Di-xit Dóminus Dómino me- - o: * Sede a dex- - tris me- - is:

Donec ponam inimícos tuos, * scabéllum pedum tuórum.

Virgam virtútis tuæ emíttet Dóminus ex Sion: * domináre in médio inimicórum tuórum.

Tecum princípium in die virtútis tuæ in splendóribus sanctórum: * ex útero ante lucíferum genui te.

Iurávit Dóminus, et non pænitébit eum: * Tu es sacérdos in ætérnum secúndum órđinem Melchisedech.

Dóminus a dextris tuis, * confrégit in die iræ suæ reges.

Iudicábit in natió nibus, implébit ruínas: * conquassábit cápita in terra multórum.

De torrén te in via bibet: * proptérea exaltábit caput.

Glória Patri et Fílio, * et Spirítui Sancto.

Sicut erat in princípio, et nunc et semper, * et in sǎcula sǎculórum. Amen. *A.*

Psalmus 2.

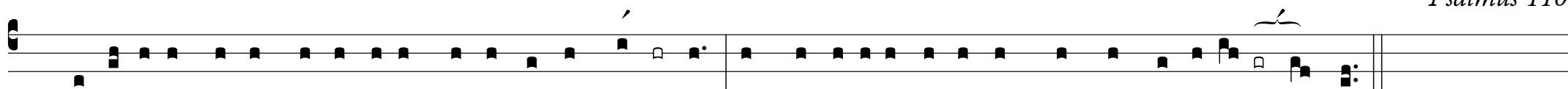
Lc. 1, 62.63; H277

IV E*

Nnu-ébant * pa-tri e-ius quem vellet vo-cá-ri e-um: et scripsit di-cens: Io-ánnes est nomen e-ius.

Psalmus 110.

Confi-tébor ti-bi Dómi-ne in to-to *corde* me- - o: * in consí-li-o iustó-rum, et congre-ga-ti-ó- - ne.

Magna ópera Dómini: * exquisíta in omnes voluntátes eius.

Conféssio et magnificéntia *opus* eius: * et iustítia eius manet in *sæculum* **sæculi**.

Memóriam fecit mirabílium suórum, † miséricors et miserátor Dóminus: * escam dedit *timéntibus* se.

Memor erit in *sæculum* testaménti **sui**: * virtútem óperum suórum annuntiábit *pópulo suo*:

Ut det illis hæreditátem **géntium**: * ópera mánuum eius véritas et iudícium.

Fidélia ómnia mandáta eius: † confirmáta in *sæculum* **sæculi**: * facta in veritáte et *æquitáte*.

Redemptiónem misit *pópulo suo*: * mandávit in ætérnum testaméntum **suum**.

Sanctum et terríbile *nomen* eius: * inítium sapiéntiæ *timor* Dómini.

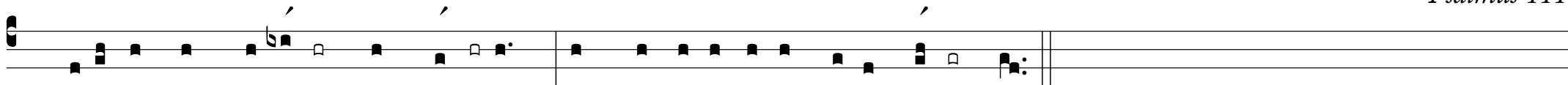
Intelléctus bonus ómnibus faciéntibus **eum**: * laudátio eius manet in *sæculum* **sæculi**.

Glória Patri et Fílio, * et Spirítui **Sancto**.

Sicut erat in princípio, et *nunc et* **semper**, * et in *sæcula* *sæculórum*. Amen. *A.*

I f O-annes vo-cá-bi-tur * nomen e-ius, et in na-ti-vi-tá-te e-ius multi gaudébunt.

Psalmus 111.

Be-á-tus vir qui ti- - met Dóminum: * in mandá-tis e-ius vo-let ni- - mis.

Potens in terra erit semen eius: * generatio rectórum benedicétur.

Glória et divítiæ in domo eius: * et iustítia eius manet in sæculum sæculi.

Exórtum est in ténebris lumen rectis: * miséricors, et miserátor, et iustus.

Iucúndus homo qui miserétur et cómmodat, † dispónet sermónes suos in iudício: * quia in ætérnum non commovébitur.

In memória æténa erit iustus: * ab auditióne mala non timébit.

Parátum cor eius speráre in Dómino † confirmátum est cor eius: * non commovébitur donec despíciat inimícos suos.

Dispérsit, dedit paupéribus: † iustítia eius manet in sæculum sæculi: * cornu eius exaltábitur in glória.

Peccátor vidébit, et irascétur, † déntibus suis fremet et tabéscet: * desidérium peccatórum períbit.

Glória Patri et Fílio, * et Spirítui Sancto.

Sicut erat in princípio, et nunc et semper, * et in sæcula sæculórum. Amen. *A.*

Psalmus 4.

Mt. 11, 11; H277

[illegible]

I Nter na-tos * mu-lí-e- rum non surréx-it ma-ior Io-áñne Baptísta.

Psalmus 129.

[illegible]

De pro-fúndis clamá-vi ad te **Dómi-ne**: * **Dómi-ne** exáudi vo- - cem me- - am.

Fiant aures tuæ **intendéntes** * in vocem deprecationis **meæ**.

Si iniquitátes observáveris **Dómine**, * **Dómine** quis **sustinébit**?

Quia apud te propitiatio est: * et propter legem tuam sustinui te Dómine.

Sustínuit ánima mea in **verbo** eius: * sperávit ánima mea in **Dómino**.

A custódia matutína **usque ad noctem**, * speret Israel in **Dómino**.

Quia apud Dóminum misericórdia: * et copiósa apud eum redemptio.

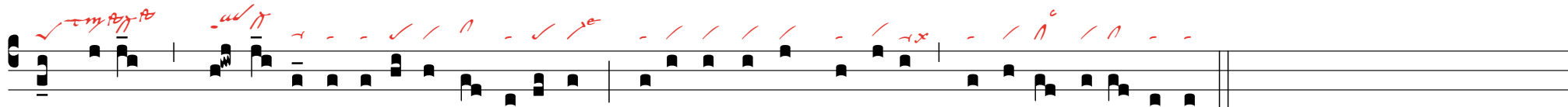
Et ipse **redimet** Israel * ex ómnibus iniquitátibus eius.

Glória Patri et Fílio, * et Spirítui Sancto.

Sicut erat in principio, et **nunc** et **semper**, * et in sǣcula sǣculórum. Amen. *A.*

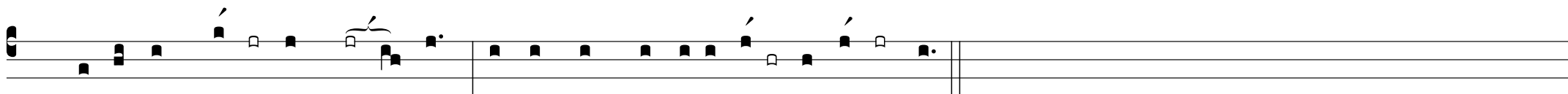
III b

T

U pu-er, * prophé-ta Altissimi vo-cábe-ris: præ-í-bis ante Dóminum pa-rá-re vi-as e-ius.

Psalmus 131.

Meménto, Dómi-ne, Da- - vid, * et omnis mansu-e-túdi-nis e- - ius:

Sicut iurávit Dómino, * votum vovit Deo Iacob:

Si introíero in tabernáculum domus meæ, * si ascéndero in lectum strati mei:

Si dédero somnum óculis meis, * et pálpebris meis dormitatiónem:

Et réquiem tempóribus meis: donec invéniam locum Dómino, * tabernáculum Deo Iacob.

Ecce, audívimus eam in Ephrata: * invénimus eam in campis silvæ.

Introíbimus in tabernáculum eius: * adorábimus in loco, ubi stetérunt pedes eius.

Surge, Dómine, in réquiem tuam, * tu et arca sanctificatiónis tuæ.

Sacerdótes tui induántur iustítiam: * et sancti tui exsúltent.

Propter David, servum tuum, * non avértas fáciem Christi tui.

Iurávit Dóminus David veritátem, et non frustrábitur eam: * De fructu ventris tui ponam super sedem tuam.

Si custodíerint filii tui testaméntum meum, * et testimónia mea hæc, quæ docébo eos:

Et filii eórum usque in sǣculum, * sedébunt super sedem tuam.

Quóniam elégit Dóminus Sion: * elégit eam in habitatiónem sibi.

Hæc réquies mea in sǣculum sǣculi: * hic habitábo quóniam elégi eam.

Víduam eius benedícens **benedícam**: * páuperes eius saturábo **pánibus**.

Sacerdótes eius índuam **salutári**: * et sancti eius exsultatióne **exsultábunt**.

Illuc prodúcam **cornu David**, * parávi lucérnam **Christo meo**.

Inimícos eius índuam **confusióne**: * super ipsum autem efflorébit sanctificátio **mea**.

Glória **Patri** et **Fílio**, * et Spirítui **Sancto**.

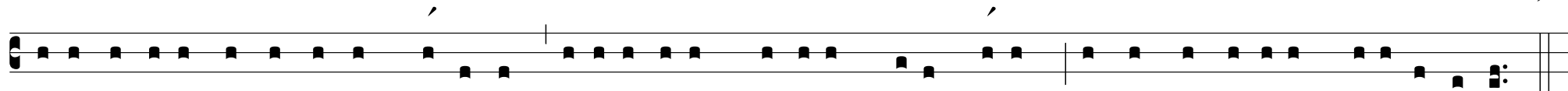
Sicut erat in princípio, et **nunc** et **semper**, * et in sǣcula sǣculórum. **Amen**.

T
U pu-er, * prophé-ta Altissimi vo-cábe-ris: præ-í-bis ante Dóminum pa-rá-re vi-as e-ius.

Capitulum.

Is. 49, 7

R

Eges vi-débunt et consúrgent prínci-pes, † et ado-rábunt Dóminum De-um tu-um * et Sanctum Isra-el, qui e-lé-git te. R̃.

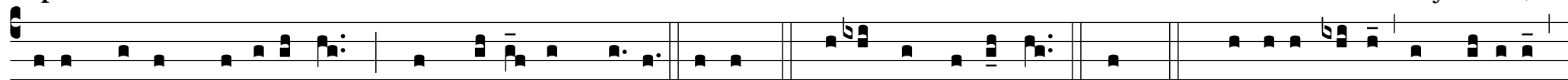
De-o grá-ti-as.

Responsorium breve.

Cf. Lc. 7, 28

VI

I

Nter na-tos mu-lí-e-rum * Non surré-xit ma-ior. Inter. Ṽ. Io-á-nne Baptí-sta. * Non. Ṽ. Gló-ri-a Patri, et Fí-li-o,

et Spi-rí-tu-i Sancto. Inter.

Hymnus

II

U

T que-ant la-xis re-soná-re fibris Mi-ra gestó-rum fámu-li tu-ó-rum, Sol-ve pollú-ti lá-bi-i re-á-tum,

Sancte Io-ánnes. Núnti-us cæ-lo véni-ens O-lýmpo, Te patri magnum fo-re nasci-tú-rum, No-men, et vi-tæ

sé-ri-em ge-réndæ Órdi-ne pro-mit. Ille promíssi dúbi-us supérni Pérdi-dit promptæ módu-los loqué-læ;

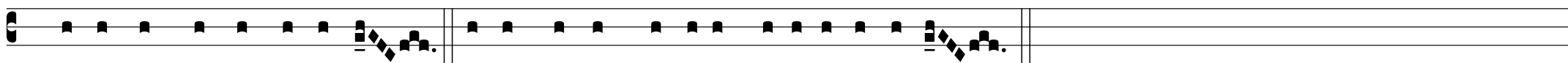
Sed re-formás-ti géni-tus per-émtæ Órgana vo-cis. Ventrís obstrúso pó-si-tus cubí-li Sénse-ras re-gem

thá-lamo ma-néntem: Hinc pa-rens na-ti mé-ri-tis u-térque Ábdi-ta pandit. Gló-ri-a Patri, geni-tæque Pro-li,

Et ti-bi compar utri-úsque semper, Spí-ri-tus alme, De-us unus, omnis Témpo-re sæ-clí. A-men.

Versus.

Ps. 91, 13

℣. Iustus ut palma flo-ré-bit. ℞. Sic-ut cedrus Lí-bani multipli-cá-bi-tur.

VII d

P

U-er * qui na-tus est nobis, plus quam prophé-ta est: hic est enim de quo Salvá-tor a-it: Inter na-tos mu-lí-e-rum

non surréx-it ma-ior Io-ánne Baptísta.

Lc. 1, 46-55

Mag-ní-fi-cat * ánima me- a Dóminum.

Et exsultá-vit spí-ri-tus me-us * in De-o, sa-lu-tá-ri me-o.

Quia respéxit humilitátem ancíllæ suæ: * ecce enim, ex hoc beátam me dicent omnes generatiónes.

Quia fecit mihi magna qui potens est: * et sanctum nomen eius.

Et misericórdia eius a progénie in progénies * timéntibus eum.

Fecit poténtiam in bráchio suo: * dispérsit supérbos mente cordis sui.

Depósuit poténtes de sede, * et exaltávit húmiles.

Esuriéntes implévit bonis: * et dívites dimísit inánes.

Suscépit Israel, púerum suum, * recordátus misericórdiæ suæ.

Sicut locútus est ad patres nostros, * Abraham, et sémini eius in sæcula.

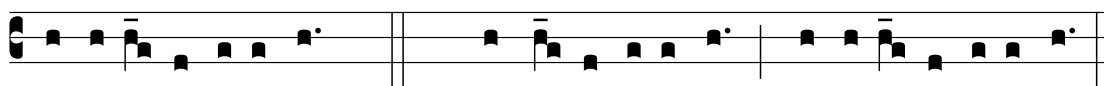

Glória Patri et Fílio, * et Spirítui Sancto.

Sicut erat in princípio, et nunc et semper, * et in sæcula sæculórum. Amen.

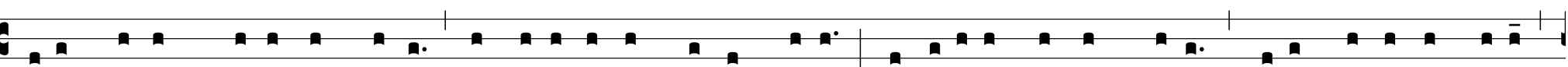

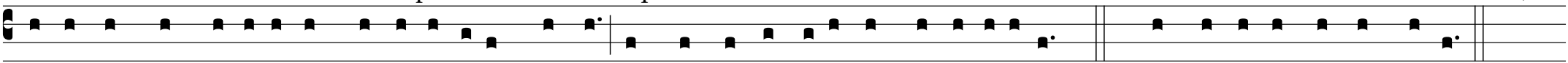

A.

Ante Orationem, cantatur a Superiore:

Supplicatio Litaniae.

K
Y-ri-e e-lé-i-son. Chris-te e-lé-i-son. Ký-ri-e e-lé-i-son.

Oratio Dominica.

P
Ater noster, qui es in cæ-lis: sancti-fi-cé-tur nomen tu-um: advéni-at regnum tu-um: fi-at vo-lúntas tu-a,

si-cut in cæ-lo et in terra: panem nostrum quo-ti-di-ánum da nobis hódi-e: et dimítte nobis dé-bi-ta nostra,

sic-ut et nos dimíttimus de-bi-tó-ribus nostris: et ne nos indúcas in tenta-ti-ónem. Sed lí-be-ra nos a ma-lo.

Deinde dicitur ab Hebdomadario:

D
Ominus vo-bíscum. Et cum spí-ri-tu tu-o.

In choro monialium loco Dominus vobiscum dicitur:

 Dó-mi-ne, exáudi o-ra-ti-ónem me-am. Et clamor me-us ad te véni-at.

O

-rémus. De-us, qui præ-séntem di-em hono-rá-bi-lem nobis in be-á-ti Io-ánnis na-ti-vi-tá-te fe-císti: † da pópu-lis

tu-is spi-ri-tu-á-li-um grá-ti-am gaudi-ó-rum; * et ómni-um fi-dé-li-um mentes dí-ri-ge in vi-am sa-lú-tis æ-térnæ.

Per Dóminum nostrum Ie-sum Christum Fí-li-um tu-um: † qui tecum vi-vit et regnat in uni-tá-te Spí-ri-tus Sancti De-us,

per ómni-a sæcu-la sæcu-ló-rum. R̃. Amen.

Hebdomadarius dicit iterum Dominus vobiscum, vel cantor dicit:

Ÿ. Dó-mi-ne, exáudi o-ra-ti-ónem me-am. R̃. Et clamor me-us ad te véni-at.

Postea cantatur a cantore:

II
B

Ene-di-cámus Dó- mino. R̃. De- o grá- ti-as.